

ГЛАВА 8.

- 1 Прѣзъ онѣзи дни, понеже бѣше прѣмного на-
 родъ, и нѣмахъ що да ядѣтъ, призва Іисусъ
 2 ученицы-тѣ си, и казува имъ: Жалѣ ми е за
 народъ-тъ, защото три дни вече стоятъ при ме-
 3 не, и нѣмать що да ядѣтъ; И ако гы распусихъ
 гладны по домове-тѣ имъ ще прѣмалнѣѣтъ по
 пѣть-тъ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ дошли отъ
 4 далечь. И отговорихъ му ученицы-тѣ: Отъ дѣ
 ще може да гы насыти нѣкой съ хлѣбъ тука
 5 въ пустыніѣ-тѣ? И попыта гы: Колко хлѣба
 6 имате? А тѣ рекохъ: Седмь. И повелѣ на на-
 родъ-тъ да насѣдаты на земіѣ-тѣ; и като зѣ
 седмь-тѣ хлѣба благодари, и прѣломи, и даваше
 на ученицы-тѣ си да сложатъ, и сложихъ прѣдъ
 7 народъ-тъ. Имахъ и малко рыбки; и благо-
 8 слови, и рече да сложатъ и тѣхъ; И ядохъ и
 насытихъ ся, и дигнхъ остатки отъ укрухы,
 9 седмь кошницы. А онѣзи които ядохъ бѣхъ до
 четири тысящы; и распусихъ гы.
- 10 И тутакси влѣзе въ ладіѣ-тѣ съ ученицы-тѣ
 11 си, и дойде въ Далмануѣанскы-тѣ страны, И из-
 лѣзохъ Фарисей-тѣ, и начинхъ да му правятъ
 12 него знаменіе отъ небе-то. А той въздѣхнѣ отъ
 сѣрдце и рече: Защо тойзи родъ ище знаменіе?
 Истинѣ ви казувамъ: Нѣма да ся даде на той-
 13 зи родъ знаменіе. И остави гы, и влѣзе пакъ въ
 ладіѣ-тѣ, и минѣ отвѣдъ.
- 14 Но забравихъ ученицы-тѣ да земѣтъ хлѣбъ, и
 нѣмахъ съсъ себе си въ ладіѣ-тѣ освѣнь единъ
 15 хлѣбъ. И зарѣча имъ и каза: Гледайте, пазѣте
 ся отъ квасъ-тъ Фарисейскый и отъ квасъ-тъ
 16 Иродовъ. И размышлявахъ помежду си и ду-
 17 махъ: Това е защото хлѣбове нѣмамы. А Іисусъ
 разумѣ, и рече имъ: Защо размышлявате че хлѣ-